

Αυτό είναι ένα βιβλίο για την αρχιτεκτονική, που δεν είναι ακριβώς βιβλίο και δεν αναφέρεται αμιγώς στην αρχιτεκτονική.

Πρόκειται για «συρραφή» άρθρων που γράφηκαν με διάφορες ευκαιρίες και δημοσιεύτηκαν κατά καιρούς σε ειδικά περιοδικά ή πρωτοδημοσιεύονται εδώ, που διαβάζονται ως συνεχόμενα κεφάλαια βιβλίου, αλλά και το καθένα αυτοτελώς, κι αφορούν εξίσου ζητήματα λογοτεχνίας, εικαστικών, διαφήμισης, Μ.Μ.Ε. κ.ά. Διατηρείται πάντως, σε όλα τα επί μέρους κείμενα, μια ενιαία προβληματική γύρω από τις κριτικές του κτισμένου χώρου και των άμεσων (με τις συμπεριφορές) ή των έμμεσων (με τις αναπαραστάσεις) εκτιμήσεών του.

Κάθε ανθρώπινη «κατασκευή» - σπίτι ή στίχος, πόλη ή πίνακας- εκφράζει κι έναν τρόπο θέασης ή μιαν αναλογική ερμηνεία του κόσμου. Και κάθε κριτική δεν είναι παρά «μεσολάβηση» για τη μετατροπή της αναλογικής ερμηνείας σε εννοιολογική ερμηνεία ή για τη μετατροπή της πρακτικής απόρροιας σε νοητική απορία.

Συνεπώς, η κριτική του κτισμένου χώρου δεν μπορεί παρά να ασκείται ως μέρος του εν γένει χώρου της κριτικής.

Μεσολαβώντας μεταξύ δημιουργού και έργου, μεσολαβώντας μεταξύ έργου και έργων (του αυτού ή άλλων δημιουργών), μεσολαβώντας μεταξύ έργων και κοινού και ξαναμεσολαβώντας μεταξύ κοινού και δημιουργού, όλες οι κριτικές δεν είναι παρά «μεσιτείες».

Μεσιτείες για την αναψηλάφηση υψηλών ή επιμέμπτων σχέσεων, μεσιτείες για τον προσδιορισμό μιας πηγαίας αρέσκειας ή απαρέσκειας κι άρα: μεσιτείες για την ανάδειξη αυτού που ήδη βλέπουμε, αλλά και δεν το «βλέπουμε», που κατά κάποιο τρόπο τελεί σε ένα μεταίχμιο μεταξύ αντιληπτού και ομιχλώδους. Σαν τις Αόρατες Πόλεις του Τταλο Καλβίνο, ας πούμε, άδηλες όσο και φανερές στις περιγραφές του ομώνυμου βιβλίου ή σαν το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης, υπαρκτό αλλά και αφανές κατά την επικράτηση χαμηλών νεφώσεων στην περιοχή. Μεσιτείες αισθημάτων, μεσιτείες συγκινήσεων ή μεσιτείες νοημάτων, στην ουσία: μεσιτείες του ορατού.